21 ஈழத்தில் சைவத்தின் தொன்மை

ö£õ»|ÖøÁ Aµ_US¨ ¤Ø£mh & ÷£õºzxU÷P¯º Á¸øPUS •Ø£mh Põ»® (Q.¤. 1250 & Q.¤ 1620)

பொலநறுவையை இறுதியாக ஆண்ட கலிங்க மன்னனது ஆட்சியின் முடிவில் பல்வேறு காரணங்களினால் பொலநறுவை இராசதானி வீழ்ச்சியுற்று மக்கள் தென்மேற்கு நோக்கி இடம்பெயரலாயினர். 13ஆம் நூற்றாண்டில் தம்பதெனிய இராச்சியமும் அதைத்தொடர்ந்து யாப்பகூவ, குருணாகல்,கோட்டை முதலிய இராச தானிகளும் இலங்கையின் தென்பகுதியில் தோற்றம் பெற்றன. மலையகத்தில் கம்பளையைத் தொடர்ந்து, கண்டி இராச்சியம் தோற்றம் பெற்றது. வட பகுதியில் யாழ்ப்பாண இராச்சியம் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இக்காலப் பகுதியில் சைவம் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் முதன்மைச் சமயமாகவும் ஏனைய பகுதிகளில் பௌத்தசமயத்தின் ஆதரவோடும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இக்கால சைவ சமயத்தின் போக்கினை

01. தென்னிலங்கை இராசதானிகளில் சைவம்
02. மலையக இராச்சியங்களில் சைவம்
03. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தில் சைவம்
04. வன்னி சிற்றரசர் காலத்தில் சைவம்
05. கிழக்கிலங்கை சிற்றரசர்கள் ஆட்சியில் சைவம்

என்ற நிலைகளில் நோக்கலாம்

1.öußÛ» [øP Cµõ\uõÛP Î À ø\Á®

தென்னிலங்கை இராசதானிகளில் சிறப்பானதாகக் கோட்டை இராசதானி காணப்பட்டது. இக்காலப்பகுதி சிங்கள இலக்கியத்தின் பொற்காலமாக காணப்படுகின்றது. இங்கு ஐம்பெரும் தூதுக் காவியங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அத் தூதுக் காவியங்களில் அக்காலப்பகுதியில் காணப்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் பற்றியும் இந்துப்பண்பாடுபற்றியும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் கோட்டை நகருக்குப் புறத்தே அழகிய ஈஸ்வரன் ஆலயம் ஒன்று இருந்ததாக சலலிஹினி சந்தேஸய (பூவை விடு தூது) குறிப்பிடுகின்றது. அங்கு அதிகாலை வேளையில் இடம் பெற்ற வழிபாடுகள் பற்றி மேல்வருமாறு அது குறிப்பிடுகின்றது. **அகிற்புகையும் கற்பூரப் புகையும் நறுமணம் வீச, நிரை நிரையாக அமைக்கப்பட்ட கொடிகளும் காற்றில் அசைகின்றன. முரசுகளும் சங்குகளும் மணிகளும் ஒலிக்கின்றன. தமிழில் தேவாரங்களை அடியவர்கள் பாடுகின்றனர். மனக் கவர்ச்சி தரும் ஈஸ்வரன் கோவிலில் நீ தங்குவாய்** என்று அதன் சிறப்பினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

இக் கூற்றினை நிறுவும்முகமாக 1984 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு மாவட்டத்தின் இரத்மலானையில் கோட்டை இராச்சியத்தை சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் சிவாலயம் ஒன்றின் கட்டட அழிபாடுகளும் அவற்றுள் ஆவுடையார் மற்றும் நந்தி என்பனவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு இன்று திருநந்தீச்சரம் என்னும் பெயரில் வழிபடப்படுவதும் அவதானிக்கத்தக்கது.

திஸர சந்தேஸய (அன்னம் விடுதூது), சலலிஹினி சந்தேஸய ஆகிய நூல்கள் மூலம் கோட்டை நகரில் அமைந்திருந்த முருகன் கோயில் பற்றிய செய்திகளை அறியமுடிகின்றது. அங்கு சேவல் சின்னம் கொண்ட கொடிகள் நிரையாகக் காணப்பட்டதாகவும் அது முருகப்பெருமானது கோட்டமாக விளங்கியதாகவும்

இரத்மலானை திருநந்தீச்சரம்

குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்திற்கு ஆறாம் விஜயபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்த **அச்சுதராயன்** என்பவன் வழங்கிய தானங்கள் பற்றிய விபரங்களை சாசனம் ஒன்று விபரிக்கின்றது.

கோட்டை நகருக்கு வெளியே சீதாவாக்கையில் மாயாதுன்னையின் காலத்தில் வெரண்டி கோயில் (சிவாலயம்) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது தென்னிந்தியாவின் நாயக்கர்கால இந்து திராவிட கட்டடக் கலை மரபைப் பின்பற்றி பிரமாண்டமான தோற்றம் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டது. அங்கு தமிழ்ப் பாடல்களுக்கு இளம் கன்னியர்கள் நடனமாடியதாகவும் அங்கு வரையப்பட்ட ஓவியங்களில் இராமாயண மகாபாரதக் கதைகள் இடம்பெற்றதாகவும் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சவுல் சந்தேஸய (சேவல்விடு தூது) குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் இவ்வாலயத்தின் பிரமாண்டமான கட்டுமானத்தினைக் கண்டு வியப்புற்ற போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியர் **தே கூற்றே** (Do couto) மற்றும் ஆங்கிலேயரான **பேர்சிவல்** ஆகியோர், தமது குறிப்புக்களில் விபரித்துள்ளனர். இவ்வாலயத்துக்கு அண்மையில் இருந்த உமையம்மையின் கோயில் பற்றிய செய்திகளை சவுல் சந்தேஸ பிரபந்தம் குறிப்பிடுகின்றது.

வெரண்டி கோயில்

இக்காலப்பகுதியில் மாத்தறை மாவட்டத்தின் தெவிநுவரவில் (தெய்வேந்திர முனை) அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களுள் விஷ்ணு ஆலயம் முதன்மையானது. ஆறாம் விஜய பாகுவின் காலத்தைச் சார்ந்த கல்வெட்டு

ஒன்றின் மூலம் இவ்வாலயத்திற்கு வெண்டரசு கொண்ட பெருமாள் என்னும் வணிகனால் கொடுக்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிய முடிகின்றது மேலும் **இப்புன்பத்தூத்தா, குவெறோஸ், மக்கன்சி** முதலான அறிஞர்களது குறிப்புக்களும் சீன அரசன் யுங்-லோ என்பவனால் அவ்வாலயத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிய செய்திகளைத்தரும் காலி மும்மொழிக் கல்வெட்டு மூலம் அறிய முடிகின்றது. அத்தோடு இவ்வாலயத்துக்கு அண்மையில் அமைந்திருந்த நகரீசன் என்ற சிவாலயம் பற்றிய செய்திகளை ஆறாம் விஜயபாகுவின் கல்வெட்டு மற்றும் சவுல் சந்தேஸ குறிப்புக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இதுவே முன்னர் சந்திரசேகரீச்சரமாகக் கருதப்பட்டதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர். இவ்வாலயத்தைச் சேர்ந்ததாக கருதப்படும் சிவலிங்கம், விநாயகர், நந்தி ஆகிய திருவுருவங்கள் நிலத்தில் புதையுண்ட நிலையில் மீட்கப்பட்டுள்ளன. அத்துான் திஸரசந்தேஸய நூல் மூலம் இங்கு அமைக்கப்பட்ட இரண்டு விநாயகர் ஆலயங்கள் பற்றிய செய்திகளை அறிய முடிகின்றது. அவற்றில் ஒன்று இராமச்சந்திரன் என்னும் வணிகனால் அமைக்கப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. கதிர்காமத்தின் புகழும் இக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவரையும் பரவி இருந்தது. இச் சமகாலப் பகுதியில் இலங்கை வந்த அருணகிரிநாதர் கதிர்காமத்தின் மீது திருப்புகழ் பாடியதும் நினைவு கூறத்தக்கது. இதுபோன்று கோட்டை இராச்சியத்தை ஆண்ட ஆறாம்பராக்கிரமபாகு, ஒன்பதாம் பராக்கிரமபாகு என்போர்களால் முன்னேச்சர ஆலயம் பரிபாலிக்கப்பட்டதாக முன்னேச்சர ஆலயத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் கோகில சந்தேஸ பிரபந்தம் என்பனவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

விஷ்ணு ஆலயம்

புராதன சந்திரசேகரீச்சர ஆலயத்தின் திருவுருவங்கள்

கோகில சந்தேஸய (குயில் விடுதூது) மூலம் களுகங்கைக்கு அண்மையில் அமைந்திருந்த விநாயகர் கோவில் மற்றும் நாயன் வெளியில் அமைந்திருந்த ஐயனார் கோயில் பற்றிய செய்திகளை அறிய முடிகின்றது. அத்தோடு பரவிசந்தேஸய (புறாவிடு தூது), சலலிஹினி சந்தேஸய ஆகியவற்றின் மூலம் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் பெந்தோட்டை நகரில் அமையப் பெற்ற காளிகோயில் பற்றிய செய்திகளை இனம்காண முடிகின்றது.

மேலும் களுத்துறையில் கிடைத்த கல்வெட்டொன்று களுத்துறை நகரில் அமையப்பெற்ற காளிகோயிலுக்கு ஐந்நூற்றுவர் என்னும் வணிகர்களால் வழங்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிய செய்திகளை விபரிக்கின்றது. மேலும் கேகாலை மாவட்டத்தில் அமையப் பெற்ற மொட்டைப்பொலியார் கோயில், நீர்கொழும்பில் அமையப்பெற்ற நஞ்சுண்டான் கோயில் மற்றும் காமாட்சியம்மன் கோயில், சிலாபம் மானாவாரி ஈஸ்வரன் கோயில், கற்பிட்டி நாச்சியம்மன் கோயில், நிகவரட்டிய, குண்டகசாலை, குருணாகல், முதலிய இடங்களில் அமையப் பெற்ற கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்கள் என்பன எல்லாம் இக்காலப்பகுதியில் பொலிவுடன் விளங்கிய ஆலயங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

இன்று நமக்கு கிடைக்கும் இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள் வரிசையில் காலத்தால் முந்திய நூலாக **‘‘சரசோதி மாலை’’** என்னும் சோதிட நூல் அமைகின்றது. இது தம்பதெனியாவை ஆண்ட மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் அவனது அவைக்களப் புலவனாக விளங்கிய **‘‘கேனுவரைப் பெருமாள்’’** என்ற புனைபெயரை உடைய போசராச பண்டிதனால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். எனவே பௌத்த மன்னன் சைவ சோதிட மரபுகளை அறிவதிலும் அவற்றை எழுதுவோரை ஊக்குவிப்பதிலும் ஆர்வமுடையவனாக விளங்கினான் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

2.©ø»¯P Cµõa]¯[PÎÀ ø\Á®(1480&1815)

பொலநறுவை இராசதானியைத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் கம்பளை, கண்டி இராச்சியங்கள் எழுச்சி பெற்றுள்ளன. இங்கு சைவம் தனித்தும் பௌத்தத்தினூடகவும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. கம்பளை இராசதானியில் ஐந்தாம் புவனேகபாகுவின் காலத்தில் விஷ்ணுவை வழிபடுவதற்காக **கடலாதெனிய விகாரை** அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அது இந்து திராவிட கட்டடக் கலை மரபில் **கணேஸ்வராச் சாரியார்** என்னும் தென்னிந்திய சிற்பியால் அமைக்கப்பட்டதாகும். இது போன்று முருகவழிபாட்டுக்காக **எம்பக்க தேவாலயம்** அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு காணப்படும் மரச்சிற்பங்களில், இந்து திராவிடகலாசாரம் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. மற்றும் **ஸ்தவதியார்** என்னும் சிற்பியினால் அமைக்கப்பட்ட **இலங்காதிலக விகாரை** மற்றும் கேகாலை அலவதுர விகாரை, தலதாமாளிக்கு அண்மையில் சிவனுக்காக அமைக்கப்பட்ட நாத தேவாலயம், ரிதி விகாரை மண்டபம் என்பனவற்றில் நாயக்கர் கால கட்டடக்கலைமரபின் தன்மையை அவதானிக்கலாம். இன்று கண்டி தலதாமாளிகையினால் ஆற்றப்படும் எசலப்பெரகரா கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாகவே இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது,

பௌத்த, சைவ மன்னர்கள் மற்றும் மேட்டுக் குடியினரிடையே ஏற்பட்ட கலப்புத் திருமணங்கள் இலங்கையின் சைவ பௌத்த ஒருமைப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. கம்பளை இராச்சியத்தின் சேனாதிலங்கார குடும்பம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இது போன்று கண்டி இராச்சியத்தின் இறுதி மன்னனாகிய ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கன், நாயக்க மன்னர்களது மரபில் வந்ததுடன் அவனது இயற் பெயர் **கண்ணுசாமியாகவும்**, அவனது மனைவியின் பெயர் **ராணிரெங்கம்மா** என்னும் தமிழ் சைவப் பெயர்களாகவும் அமைந்திருந்தன.

கடலாதெனிய விகாரை

எம்பக்க தேவாலயம்

இலங்காதிலக விகாரை

நாத தேவாலயம்

3.¯õÌ ¨£õn Cµõa]¯zvÀ ø\Á® (1250 &1620)

தமிழகத்தில் 12 ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னர்களின் சேனாதிபதிகளாக இருந்த ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்தனர். கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 15ஆம் நூற்றாண்டு வரை இவர்களது ஆட்சி இடம்பெற்றது. இக்காலப்பகுதியில் சிங்கைநகர் (பூநகரி) நல்லூர் என்பன தலைநகரங்களாகக் காணப்பட்டன. சைவசமயம் அரச சமயமாகப் பேணப்பட்டதோடு அது வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மிக உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது. சைவசமய சின்னமாகிய இடபம், அரச இலச்சினையிலும் கொடியிலும் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாண இராசதானியின் நல்லூர் தலைநகரில் நல்லூர் கந்த சுவாமி ஆலயம் பிரதானமானது. இதை மையமாகக்கொண்டு வெயிலுகந்தவிநாயகர் ஆலயம், கைலாசநாதர் ஆலயம், வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயம், சந்திரசேகரப் பிள்ளையார் ஆலயம், சட்டநாதர் ஆலயம் என்பன அமைக்கப்பட்டன. அரச குடும்பத்தவரது வழிபாட்டின் பொருட்டு கைலாசநாதர் ஆலயம் முதலாவது சிங்கை ஆரியனால் அமைக்கப்பட்டு, மூன்றாவது கைலாயம் எனப்போற்றப்பட்டது. அதன் அன்றைய நன்நிலையை விபரிக்கும் நூலாக **கைலாயமாலை** காணப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்துக்கு சுந்தரம்பிள்ளை என்பவரால் வழங்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றி சாசனம் ஒன்று விபரிக்கின்றது.

கருணாகரத் தொண்டமானால் உரும்பிராய் கருணாகரப்பிள்ளையார் ஆலயமும் பரராஜசேகரனால் பரராஜசேகரப்பிள்ளையார் ஆலயமும், செகராசசேகரனால் இணுவில் செகராஜசேகரப்பிள்ளையார் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டன. அத்தோடு இரகுவம்சத்தினைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து தந்த அரசகேசரிப் புலவனால் நீர்வேலியில் அரசகேசரிப்பிள்ளையார் ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு யாழ்ப்பாண ஆரியசக்கரவர்த்திகள் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மீது மேற்கொண்ட திருப்பணிகள் பற்றி **கோணேசர்கல்வெட்டு** குறிப்பிடுகின்றது. யாழ்ப்பாண ஆரியசக்கரவர்த்திகள் இலங்கையில் மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலும் தமது ஆலயப் பணிகளை மேற்கொண்டதை அறிய முடிகின்றது. சிதம்பரத்தில் பரராஜசேகரன் மடமொன்றினை நிறுவி அங்குவரும் அடியவர்களுக்குச் சேவைசெய்தாக செப்பேடு ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் இக்காலப்பகுதியில் இராமேஸ்வர ஆலய வழிபாட்டுக்காகப் பாலும், தயிரும் நெடுந்தீவில் இருந்து தினமும் வழங்கப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர் ஆலயம், மாதகல் சம்பேச்சரம், அங்கண் அம்மைக்கடவை கண்ணகி அம்மன் ஆலயம், பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் ஆலயம், வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம், நாகர்கோவில் நாகதம்பிரான் ஆலயம் என்பன யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலப்பகுதியில் பொலிவுடன் விளங்கிய ஆலயங்களாகும். மேலும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின்பலனாக சாவகச்சேரி கல்வத்த, நெடுந்தீவு புதுக்காடு, வட்டுக்கோட்டை துணைவி ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் சிவாலயங்கள் மற்றும் பூனகரி, கௌதாரிமுனை விநாயகர் ஆலயம் என்பனவெல்லாம் யாழ்ப்பாண இராச தானிக் காலத்துக்குரிய ஆலயங்களாகத் தற்போது இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலப்பகுதியில் எழுந்த தலபுராணங்கள் மற்றும் பிரபந்தங்களும் அக்காலச் சைவத்தின் உன்னத நிலையை எடுத்து இயம்புவனவாக அமைகின்றன. திருமலை பண்டிதராசர் தட்சணகைலாச புராணத்தையும், கவிராசர் கோணேசர் கல்வெட்டு எனவழங்கும் கோணேசர் புராணத்தினையும் முத்துராசர் கைலாயமாலையையும் இயற்றினர். இக்காலத்தில் எழுந்த கதிரைமலைப்பள்ளில் கதிர்காமக் கந்தனது சிறப்புக்கள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நல்லூர் மூத்த விநாயகர் ஆலயம்

நீர்வேலியில் அரசகேசரிப் பிள்ளையார் ஆலயம்

உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார் ஆலயம்

4. ÁßÛ]ØÓµ\º Põ»zvÀ ø\Á®

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலம் வரையும் வன்னிப்பகுதிகளில் குறுநில தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களது ஆட்சியில் சைவசமயமும் தமிழ் மொழியும் உன்னத நிலையில் காணப்பட்டன. குதிரைமலை,செட்டிக்குளம், கருநாவல்பற்று, தென்னமரவாடி, கொக்கிளாய், கரிக்கட்டு மூலை முதலான வன்னி பிரதானிகளின் பகுதிகளில் பல சைவ ஆலயங்கள் எமுச்சி பெற்றுள்ளன.

குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம், ஒட்டு சுட்டான் தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம் என்பன வன்னி மன்னர்களின் நல்லாதரவைப் பெற்றன. அத்துடன் உருத்திரபுரம் உருத்திரீச்சரம், வவுனிக்குளம் பனங்காமம் மற்றும் கற்சிலைமடு சிவாலயங்கள் மன்னார் குதிரைமலை அஸ்வகிரி சிவாலயம்,செட்டிகுளம் சந்திரசேகரர் மற்றும் மகிடாசுர மர்த்தினி அம்மன் ஆலயங்கள், புதுக்குடியிருப்பு குறவில்கோயில், முல்லைத்தீவு மன்னாகண்டல் சப்தமாதர் ஆலயம், வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்

ஆண்டான்குளம் மற்றும் சடவன் குளத்தில் அமையப் பெற்ற ஐயனார் ஆலயங்கள் என்பனவெல்லாம் இக்காலத்தில் சீருடன் விளங்கிய ஆலயங்களாகும்.

யாழ்ப்பாண ஆரியசக்கரவர்திகளைப் போன்று வன்னி மன்னர்களும் சிதம்பரத்தில் திருப்பணிகளை மேற்கொண்டதை அறிய முடிகின்றது. அதாவது பரராஜசேகரனால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்ட சிதம்பரமட தர்மபரிபாலனத்தை யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போர்த்துக்கேயரால் வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர் அப்பணியை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் பொருட்டு 1644 ஆம் ஆண்டு முதல் கைலைவன்னியன் என்ற வன்னி மன்னனால் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டதை செப்பு பட்டயம் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது.

4. QÇUQ» [øP]ØÓµ\ºPÒ Bm] ° À ø\Á®

கிழக்கிலங்கையில் சிற்றரசர்களும், கிழக்கிலங்கை வன்னிமைகளும் ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் கலிங்க மாகோன், ஆடகசௌந்தரி என்போர் முதன்மையானவர்களாக சமகாலவரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளனர். கலிங்கமாகோன் கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றியீஸ்வரர், கோயில்போரதீவு சித்திரவேலாயுதர், திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் முதலான ஆலயங்களில் திருப்பணிகள் மேற்கொண்டான். அவனது காலத்தில் கர்நாடகத்தில் உள்ளதைப் போன்ற வீரசைவ வழிபாட்டு முறைகள் மட்டக்களப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய மன்னர்களது நல்லாதரவைப் பெற்றவையும் மட்டக்களப்புப் பகுதிக்கு பொதுவாகவும் அமைந்த ஆலயங்கள் **தேசத்துக் கோயில்கள்** என சிறப்பித்து அழைக்கப்பட்டன.

குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுத ஆலய புராதன ஆறுமுகசுவாமி

உருத்திரபுரம் உருத்திரீச்சரம்

வவுனிக்குளம் சிவாலயம்

முருகனது வேல் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட ஆலயங்களை **திருப்படைக் கோயில்கள்** என அழைக்கும் மரபு காணப்பட்டது. வெருகல், சித்தாண்டி, கோயிற் போரைதீவு, மண்டூர், திருக்கோயில், உகந்தை முதலான இடங்களில் அமைக்கப்பெற்ற சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோயில்கள் திருப்படைக்கோயில்களாகும். மட்டக்களப்பு கோட்டையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று தட்சணாமூர்த்தி என்னும் தெய்வத்துக்கு வழங்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிய செய்தியை விபரிக்கின்றது. இதன் மூலம் இப்பிரதேசத்தில் பிரசித்தி பெற்ற சிவாலயம் ஒன்று இருந்தமையை அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் மன்னர்களைப் போன்று சிங்களமன்னர்களும் இப்பிரதேச ஆலயங்களில் திருப்பணிகள் மேற் கொண்டதை அறிய முடிகின்றது. திருக்கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் ஆறாம் விஜபாகு மன்னன் திருக்கோவிலுக்கும் பிறிதொரு சிவாலயத்துக்கும் திருப்பணி மேற்கொண்டமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இதுபோன்று கண்டி மன்னன் இரண்டாம் இராசசிங்கன் வெருகல், கொக்கட்டிச் சோலை, திருக்கோயில் ஆகிய ஆலயங்களுக்கு தானங்களை வழங்கியதை இவ்வாலய வரலாறுகள் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் சம்மாந்துறையில் கிடைக்கப் பெற்ற செப்பேட்டுக் குறிப்பின்படி இரண்டாம் இராஜசிங்கன் பிராமணர்களுக்கு வழங்கிய தானங்கள் பற்றிய செய்தியை அறிய முடிகின்றது. மேலும் பானகம, அம்பாறை சிவாலயங்கள், மற்றும் வீரமுனைப் பிள்ளையார் கோயில், காரைதீவு கண்ணகி அம்மன்கோயில், பாண்டிருப்பு திரௌபதியம்மன் கோயில் என்பன வெல்லாம் இக்காலப் பகுதியில் சீர்பெற்று விளங்கிய ஆலயங்களாகள் காணப்படுகின்றன.

வெருகல் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

சித்தாண்டி சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோயில்

திருகோணமலையில் இக்காலத்துக்குரியனவாக பல ஆலயங்கள் இனங் காணப்பட்டுள்ளன. இங்கு கிடைக்கப் பெற்ற கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களின் படி **பத்தப்பிரிய** என்னும் படை வீரன் வழிபாடு மேற்கொண்ட ஆலயமாக திருகோணமலை வில்லுண்றிக் கந்தசுவாமியார் ஆலயம் விளங்குகின்றது. வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தின் திருமதிற் பணியில் கைலாய **வன்னியன்** என்னும் வன்னி மன்னன் உதவியதாக அறியமுடிகின்றது. கங்குவேலியில் அமைந்த **கோணநாயகர்** என்னும் சிவாலயத்துக்கு வழங்கப்பட்ட நெல்வயல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. கிளிவெட்டிக்கண்மையில் இருந்து இன்று அழிந்துள்ள திருமங்கலாய் **சிவாலயம்** அதற்கு வழங்கப்பட்ட அதன் பெயர் எழுதப்பட்ட மணியே இவ்வாலயம் இருந்ததை இன்று சான்றுபடுத்துகின்றது. மகாவலிகங்கையின் களிமுகத்தில் காணப்படும் திருக்கரசை **பரமேஸ்வரர்** ஆலயத்தின் மீது கரைசைப்புலவரால் **திருக்கரசைப் புராணம்** பாடப்பட்டுள்ளது. மேலும் தம்பலகாமம் ஆதிகோணேஸ்வரர், சம்பூர், பறையனூர் பத்திரகாளி கோயில்கள், என்பனவும் இக்காலப்பகுதிக்குரிய ஆலயங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

பாடச் சுருக்கம்

கிராமிய வழிபாட்டில் பல பூசைகள் இடம் பெறும்

இப்பூசைமுறைகள் சில பிரதேசங்களில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டவையாகவும் சில பிரதேசங்களில் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத முறையிலும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

கிராமியப் பூசை முறைகள் பத்ததி, பத்தாசி என்பவற்றின் அடிப்படையில் தான் பின்பற்றப்படுகின்றன.

இப்பூசைகளை பூசாரிமார், கட்டாடிமார், கப்புகனார் போன்றோர் ஆற்றுப்படுத்துவர்.

பயிற்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. சீதாவாக்கையில் புவனேகபாகுவினால் அமைக்கப்பெற்ற ஆலயம் யாது? அவ்வாலயத்தின் சிறப்புக்கள் யாவை?
2. மலையக இராச்சியங்களில் இந்துகட்டடக் கலை மரபை பின்பற்றி எழுச்சி பெற்ற கட்டடங்கள் யாவை?
3. யாழ்ப்பாண ஆரியசக்கரவர்த்திகள் காலத்தில், அரசு குடும்பத்தவரது வழிபாட்டின் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட ஆலயம் யாது? அதன் சிறப்புக்கள் யாவை?
4. வன்னி மன்னன் சிதம்பரத்தில் மேற்கொண்ட திருப்பணி யாது? அதன் முக்கியத்துவம் யாது?
5. கிழக்கிலங்கை சிற்றரசர் ஆட்சியில் சிறப்பு பெற்ற ஆலயங்கள் எவையேனும் ஐந்தினை மட்டக்களப்பு,திருகோணமலை பிராந்தியங்களுக்கு உரியனவாக குறிப்பிடுக.

செயற்பாடு

பொலநறுவை அரசுக்குப் பிற்பட்ட - போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் எழுச்சி பெற்ற வரலாற்றுச் சான்றுகள் குறிப்பிடும் ஆலயங்களை அட்டவணை ஒன்றில் குறிப்பிட்டு, அதுபற்றி வகுப்பறையில் கலந்துரையாடுக.